

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 934/2015
28.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац, Звездане Лутовац, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер Поповић, чланова већа, у парници тужилаца М.П., Љ.П., А.П., С.П., млдб. Ђ.П. и млдб. У.П., чији је законски заступник мајка С.П., сви из Б., чији је заједнички пуномоћник Н.С., адвокат у Ш., против туженог Акционарско друштво за осигурање А.О. из Б., одлучујући о ревизији и посебној ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду број Гж 817/14 од 27.11.2014. године, у седници већа одржаној 28.01.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду број Гж 817/14 од 27.11.2014. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду број Гж 817/14 од 27.11.2014. године, у делу којим је одбијена жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду број П 5320/2010 од 09.12.2013. године у делу којим је усвојен тужбени захтев.

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду број Гж 817/14 од 27.11.2014. године у делу којим је преиначена првостепена пресуда у одбијајућем делу и у делу одлуке о трошковима поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду број П 5320/2013 од 09.12.2013. године је обавезан тужени да на име накнаде нематеријалне штете исплати тужиоцима П. М., оцу покојног, П.Љ., мајци покојног, млдб. Ђ.П. и млдб. У.П., синовима покојног, на име душевног бола због смрти блиског лица, сваком по 630.000,00 динара, да тужилци А.П., сестри покојног исплати износ од 540.000,00 динара, а С.П., ванбрачном партнеру покојног износ од 450.000,00 динара, све укупно 3.510.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења па до исплате, у року од 15 дана. Преко досуђеног износа, па до траженог укупног износа од 7.838.975,00 динара са законском затезном каматом тужбени захтев тужилаца је одбијен. Обавезан је тужени да тужиоцима

накнади трошкове парничног поступка у износу од 739.500,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате у року од 15 дана.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом број Гж 818/14 од 27.11.2014. године жалбе тужилаца и туженог делимично усвојио, па је пресуду Основног суда у Новом Саду у одбијајућем делу, као и у делу одлуке о трошковима поступка преиначио тако што је обавезао туженог да тужиоцима на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: тужиоцима М.П., Љ.П., млдб. Ђ.П. и млдб. У.П., поред износа од досуђених 630.000,00 динара, свакоме и износ од 370.000,00 динара (укупно по 1.000.000,00 динара), да тужиљи А.П. поред износа од 540.000,00 динара исплати износ од 360.000,00 динара (укупно 900.000,00 динара-погрешно означено као 9.000.000,00 динара) и тужиљи С.П. поред износа од 450.000,00 динара, исплати и износ од 450.000,00 динара (укупно 900.000,00 динара), те да на име трошкова поступка исплати износ од 202.125,00 динара, све са законском затезном каматом од 09.12.2013. године па до исплате, у року од 15 дана, а у преосталом непреиначеном одбијајућем делу и усвајајућем делу првостепена пресуда је потврђена, а жалбе су у том делу одбијене. Обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 42.000,00 динара.

Против назначене пресуде апелационог суда тужени је изјавио посебну ревизију на основу члана 404. Закона о парничном поступку указујући да је у погледу висине досуђених износа на име душевних болова због смрти блиског лица дошло до различите судске праксе, па је приложио пресуде Апелационог суда у Новом Саду, Основног суда у Сремској Митровици и Основног суда у Зрењанину као доказ да су у сличним предметима досуђени износи испод износа из побијане пресуде.

Врховни касациони суд је ревизију тужиоца размотрио применом члана 403. став 2. тачка 2. и члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14). Наиме, у делу којим је Апелациони суд у Новом Саду преиначио пресуду основног суда у одбијајућем делу и досудио додатне износе ревизија је дозвољена на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. У преосталом делу којим је одбијена жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду у њеном усвајајућем делу ревизију је размотрио на основу члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку је прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде, која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или потребе новог тумачења права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је закључио да у конкретном случају о досуђеној накнади за претрпљене душевне болове због смрти блиског лица нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. став 1. ЗПП. Из приложених пресуда произилази да се ради о сличним ситуацијама, али да нема таквог идентитета да би се могло закључити да се ради о различитој судској пракси (датуми првостепеног пресуђења су различити, а критеријуми се примењују у време пресуђења).

На основу члана 404. и 405. ЗПП одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовнскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да су тужиоци прости супарничари и да се вредност предмета спора за дозвољеност ревизије цени према сваком тужиоцу засебно, а да досуђени износ ни једног тужиоца не прелази износ од 40.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена, па је одлучио на основу члана 413. ЗПП као у другом ставу изреке.

Одлучујући о ревизији туженог против оног дела пресуде апелационог суда којим је преиначена првостепеног суда у одбијајућем делу и досуђени износи накнаде штете повишени, Врховни касациони суд је оценио да ревизија туженог у овом делу није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеним чињеницама покојни Н.П., бивши из Б. је син тужилаца М. П. и Љ.П., брат тужиље А.П., ванбрачни супруг тужиље С.П. и отац млдб. тужилаца У.П. и Ђ.П.. Покојни Н.П. је рођен ... године у Б., а погинуо је ... године у Н.С. у саобраћајном удесу који се догодио на путу М-21 Нови Сад – Рума у аутомобилу као сапутник којим је управљао Д.С. Пресудом Општинског суда у Новом Саду број К 2391/2006 од 20.05.2008. године окривљени Д.С. је оглашен кривим због саобраћајног удеса у којем је погинуо Н.П., па му је изречена затворска казна и мера забране управљања моторним возилом у трајању од две године. Покојни Н.П. је имао 0,581 г/кг алкохола у крви. Млдб. У.П. је рођен ... године, а млдб. Ђ.П. је рођен ... године, у ванбрачној заједници покојног Н.П. и тужиље С.П. која је трајала од 2000. године. За све време трајања ванбрачне заједнице су живели у породичном домаћинству са родитељима и сестром покојног Н.П.

Одлучујући о тужбеном захтеву првостепени суд је оценио да примерена накнада нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због смрти блиског лица за родитеље и млдб. децу покојног износи по 700.000,00 динара, да сестри припада износ од 600.000,00 динара, а ванбрачној супрузи износ од 500.000,00 динара. Оценио је да постоји допринос пок. Н.П. од 10 %, јер је био под дејством алкохола, а био је сувозач у ауто па је све утврђене износе умањио за 10%.

Правилно је апелациони суд оценио да чињеница што је покојни Н.П. у време удеса као сувозач имао 0,581 г/кг алкохола у крви није утицала да до саобраћајне незгоде дође јер није утврђено да је покојни због алкохолисаности ометао возача у

вожњи. Алкохолисаност у наведеном проценту представља прекршајну одговорност, али не и основ за одговорност за конкретни штетни догађај. Правилан је закључак апелационог суда да нема услова за примену члана 192. Закона о облигационим односима, јер није утврђено да је као сапутник покојни Н.П. допринео настанку штетног догађаја.

По оцени Врховног касационог суда апелациони суд је правилно применио одредбу члана 200. став 2. Закона о облигационим односима, те је утврдио правичне новчане износе свим тужиоцима као најближим сродницима покојног Н.П. због душевних болова које су трпели и које ће трпети због смрти сина, односно оца, брата и партнера. Правилно је утврдио да правична новчана накнада родитељима и млдб. деци покојног износи по 1.000.000,00 динара, а сестри и ванбрачном партнеру по 900.000,00 динара.

Уочава се да је апелациони суд погрешно сабрао досуђени износ за тужиљу А.П. па је уместо укупно досуђеног износа који треба да износи 900.000,00 динара (540.000,00 динара и износ од 360.000,00 динара), погрешно сабрао и у изреци написао да збир ова два износа чини износ од 9.000.000,00 динара. Апелациони суд ће посебним решењем исправити очигледну омашку у рачунању применим члана 362. ЗПП. Такође ће исправити погрешно написан датум већања у уводу пресуде.

Врховни касациони суд је оценио да ревизија туженог у овом делу није основана, па је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.**